

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 289/2026
01.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Драган Милановић из ..., против туженог ЈКП „Други октобар“, Вршац, чији је пуномоћник адвокат Татјана Костић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2517/25 од 22.09.2025. године, у седници одржаној 01.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2517/25 од 22.09.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2517/25 од 22.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П1 13/25 од 02.06.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћене накнаде за долазак и одлазак са рада, исплати укупно 352.000,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од 16.000,00 динара почев од 09.05.2023. године до исплате, као да му исплати трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 71.420,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2517/25 од 22.09.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против потврђујућег дела наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, указујући на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-други закон), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата увећане, а неисплаћене накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, због промене места пребивалишта тужиоца, те је оцењено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз примену релевантних одредби материјалног права, и то одредбе члана 118. став 1. тачка 3. Закона о раду, а на основу конкретног утврђеног чињеничног стања, која не захтева ни ново, нити другачије тумачење.

На основу изнетог, у конкретном случају не постоје потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 14.03.2025. године, а вредност предмета спора је 352.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић